Para İle Satılmaz

Son Posta

SAYFA 4

GALATASARAY

Klübünün Otuz Üçüncü Yılı Münasebetile Hususî Kısım

Bugün ve yarınki GALATASARAY

YAZAN
Ürgüblü Suat Hayri
Galatasaray klübü ikinci reisi

Suat Hayri Ürgüblü

Dikkatle, heyecanla, zevkle okuduğunuz yazılar size memleketin en eski spor klübü hakkında en samimî ve doğru bilgiyi vermiştir. Ben, büyük klübümün tarihinden bahsedemem! Yalnız son senelerinden ve daha ziyade bugünkü değil, yarınki Galatasaraydan bahsedeceğim.

Yarım asra yakınlaşan hayatında çok müşkülât ve yoksuzlukla kurulup büyüyen klübüm, son on beş senelik hayatında belki en müşkül anları yaşamıştır.

Münevverler kütlesi pek rahat durmaz, yanlış gördüğü, sakim bulduğu hareket karşısında isyan ve hareket onun varlığının en mukaddes tarafıdır. Okumuş insanları bir arada toplıyan bu klüpte sönmek bilmez bir sevgi, tükenmez bir kuvvet kaynağı vardır. Bu öz kuvvetler yetişen, içtimaî hayatta ilerliyen Galatasaraylı ile spor ateşile kavrulan genç Galatasaraylıyı karşılaştırır. Biri hâdiseyi kurulmuş esaslar ve içtimaî kaideler içinden görür, diğeri hiç bir şeyden yılmıyan gözlerle, bir ateşpare kesilerek tetkik eder.

Bu görüş farkında bazan feragatten uzaklaşan, emeline nail olmak kaygusunu gaye edinen arzular klübüme hem zararlı, hem faydalı neticeler doğurmuştur.

Senelerce şampiyonluk yollarında yürüyen Fenerbahçe klübünün kurulmasında en büyük hisse sahibi Galatasaray. Bununla ne kadar müftehirse bugün karşısında muhtelif spor şubelerile mühim bir varlık gösteren Güneş klübünün teessüsüne daha geniş bir mikyasta yardım etmiş olmakla da o kadar, belki daha çok müftehirdir.

Galatasarayın tarih ve hayatında Güneş meselesi daima mühim ve ibretâmiz bir hâdise olarak kalacaktır. Yukarıda bunu iftiharla kaydettiğimden bu hâdiseyi sevinçle karşıladığımız anlaşılmamalıdır. Güneş klübünün doğum ve muvaffakiyetli mevkii bi-

Galatasaray Umumî kaptanı Ömer Besim

zi sevindirir, Güneş klübünün bu varlığında Galatasaraylı kardeşlerin hayatî rolü bize hissei iftihar verir, fakat Güneş hâdisesi bize hüzün ve tezrap vermekten de bir an hali kalmaz ve böyle bir hâdisenin tekerrürü bizi çok mütees sir eder.

Güneş klübünü kuranlar, Galatasaraydan idare hey'etinden memnun olmıyarak ayrılmışlardır. Hattâ istifanamelerinde beğendiğimiz idare hey'eti gelince istifalarımızı geri alacağız kaydı da vardır.

Galatasaray klübü bu dağdağalı hayatında çok sarsılmış ve fakat iman ve spor sevgisi bir saniye haleldar olmıyan Galatasaraylıların ve genç, temiz yürekli sporcu kardeşlerimizin himaye ve feragatli çalışmalarile şerefli mevkiini çok az zamanda kurtarmıştır.

(Devamı 4 üncü sayfada)

Galatasaray 32 yılda neler yaptı?

32 SENEDE 1574 GOL ATTI
571 MAÇTAN 334 MAÇI KAZANDI 139 MAÇI KAYBETTİ
98 MAÇI BERABER BİTİRDİ
32 SENEDE 571 MAÇ YAPDI
843 GOL YEDİ
FENER-GALATASARAY MAÇLARINDA GALATASARAY 102 GOL ATTI 108 GOL YEDİ
32 SENE İÇİNDE FENER-GALATASARAY MÜSABAKALARINDA 31 DEFA GALİP GELDİ 27 DEFA MAĞLUP OLDU 11 DEFA BERABERE KALDI
32 SENEDE FENERLE 69 DEFA KARŞILAŞTI

1905 senesinde yalnız ¼ müsabaka yapmışken bu miktar 1933 de 42 müsabakaya yükseldi. En talihli senesi 1909 dur, yaptığı müsabakaların yüzde yüz kazanmıştır. En talihsiz senesi kurulduğunun ikinci senesidir. Yaptığı müsabakalarda ancak beşte bir nisbetinde galip gelmiştir. 32 senede yediği 843 golden 331 fazla gol atmıştır.

Galatasaray nasıl kuruldu

Klübün 1, 2, 4 ve 7 numaralı âzalarının 32 sene evelki hâdiseyi canlandırmak için yaptıkları toplantı

— 33 yaşına basan Galatasaray klübü nasıl kuruldu?

Galatasarayın müessisleri, bu sualin mükemmel ve mufassal cevabını, Son Postaya vermek için toplandılar ve ben bu toplantıda verilecek cevabı kaydetmek üzere hazır bulundum.

Okuyanlar göreceklerdir ki, yukarıdaki suale cevap teşkil eden konuşmalar, sade Galatasaray klübünün değil, bütün memleketin spora kavuşmasının da tarihidir.

Galatasarayın 1905'deki ilk futbol takımı: ÖNDEN İLK SIRA (Soldan sağa) Tahsin Nahid, Ali Sami, Emin Bülend, Reşad, Ali. ORTA sıra: (Abidin Daver Tolyos, Bekir, Nuri, Celâl, Kâmil. ARKA SIRA: Mazhar, Asım, Milo, Cevdet.

Fakat bence, Galatasaray müessisleri nin bu cevabı hazırlamak için yaptıkları toplantı, meydana koydukları tarih kadar tarihidir.

Ne yalan söyliyeyim: Bir kaç gün evvel, bu toplantıda hazır bulunmıya giderken, beni beş on dakikadan fazla oyalıyabilecek bir muhite gireceğimi ummuyordum.

Fakat, içine girdikten sonra, bir fincan çaydan fazla ikram, ve bir kuru selâmdan fazla itibar görmediğim halde, orada beş buçuk saat kalmaktan kendimi mahrum edemedim.

Toplantı, Afyon konsorsiyomunun Türkiye delegesi Ali Saminin evindeydi.

İçeri girdiğimiz zaman, Son Posta hesabına bu toplantıyı tertip eden Ömer Besim bana Galatasaray müessislerini birer birer tanıttı:

— Bay Ali Sami... Galatasaray klübünün 1 numaralı âzası...

— Bay Bekir.. Klübün 4 numaralı âzası... Şimdi lise muallimidir.

— Bay Refik Cevdet... Sabık muhtelit mübadele komisyonu âzalarından... Klübün de 7 numaralı âzası...

— Bay Asım Sonumut... Galatasaray klübünün 2 numaralı âzası.. Ve Selçuk kız san'at mektebi müdürü...

Ellerini sıkıp birer koltuğa yerleştiğimiz zaman ilâve etti:

— 3 numaralı âza elektrik şirketi erkânından şair Emin Bülenddir. (4) numaranın sahibi, Turhal şeker fabrikası erkânından meşhur Reşat Şirvanidir.

Galatasaray klübüne beşinci olarak yazılan, Çanakkale şehitlerimizden Celâldir.

Sekiz numaralı âza da sizin Abidin Daverdir!

Ali Sami, Ömer Besime soruyor:

— Biz hazırız. Sen defteri getirdin mi?

Ömer Besim, bir araya getirebilmek için bir ay uğraştığı müessislere «maç defteri» ni getireceğini vâdetmiş. Bu defterde, Galatasaray klübünün, kurulduğu senelerde yaptığı bütün maçlar yazılı imiş. Klübün tarihile birlikte, ilk yaptığı müsabakaları da tesbit vâdinde bulunmuş olan müessisler, bu defterin de hafızalarına yardımını temin etmek istemişler.

Ali Saminin defteri sorması, Besimin benzini, veremli bir Japon yüzü gibi sarartti:

— Defteri ancak yarın getirebileceğim!

— Neden? Defter Galatasaray lisesindeki klüp müzesinde değil mi? Hemen bir adam gönderip getirtiveririz!

Besim biraz daha sarardı:

— Mümkün değil... Klübün yaptığı bütün maçların, gollerin bir istatistiğini çı-

(Devamı 4 üncü sayfada)

Galatasaraydan eski hatıralar

YAZAN
Keşşaf Saim
Galatasaray klübü reisi

Keşşaf Saim

Galatasarayda mes'ut geçen anlarım o kadar çok ki hangisini yazmağı tercih edeceğimi bilmiyorum. Henüz seyircilerle oyuncular arasında sporcularca, spor sahalarına yaraşmıyacak harekâtın önüne geçmek için bir polis kordonu çekmeğe ihtiyaç olmadığı zamanlar taç çizgisinin yanına kadar heyecandan yaklaşarak maçları zevkle merakla seyrederdik. Galipleri, Saitleri, Hüdai (Salla Hüdai) leri, Muzafferleri, Hasnunları, Oberleleri, Adnanları, Celâlleri, Fitil Nurileri, Otomobil Nurileri, Orhanları daha isimlerini saymakla bitiremiyeceğim oyuncuları candan alkışlıyarak Sarı-Kırmızıyı candan alkışlıyarak Sarı - Lâciverdi, Lâcivert - Kırmızıyı ve diğer kulüp renklerini ayni hara -

Veznedar ve futbol kaptanı Muslih Peykoğlu

Umumî kâtip Osman Müeyyet

retle teşci ederek zevkle seyrettiğimiz maçlardan biri de Galatasaray Romanya maçı idi.

Sarı Kırmızının 4-2 galibiyeti ile biten oyunda duyduğum zevki heyecanı hiç unutmam. Oberlenin direğe çarpıp dönen topu ikinci defa bek iade etmişti o topu üçüncü defa kaleci ile beraber kaleye tıkışı her spor meraklısının takdirini celbetmiş candan alkışlanmıştı. O zamanlar mevcut olan sağ taraftaki iğreti tribünün çatısından seyrediyorduk. Hasnunun attığı gollerden biri tekmil seyircileri o kadar büyük bir şevke getirmişti ki tezahürat neticesi tribünün çatısı çökmüş biz de aşağı düşmüştük. O maçta spor zevkinin en büyüğünü yaşamıştım.

Sporda hazırladığım mes'ut zamanlar dan biri de kıymetli ve sevgili hocamız Faik beyin etrafında ekzersizlerden sonra toplanıp, kırk, kırk, kırk, diye iftihar ettiği ense ve bazularını gösterip tatlı tatlı hikâyeler anlattığı anlardır. Tekrarladığımız (Mağrurlanma Selim Sırrı senden büyük Faik var) cümleleri asla hatırımızdan çık-

(Devamı 4 üncü sayfada)

Otuz iki yıllık maziden hatıralar

Galatasaray müzesini süsle yen kupalardan bir kaçı

Yurdda su sporları şubesini kurmak şerefi de Galatasaraya aittir!

Yazan: Nevin Hasan

1929 bir çifte şampiyonu

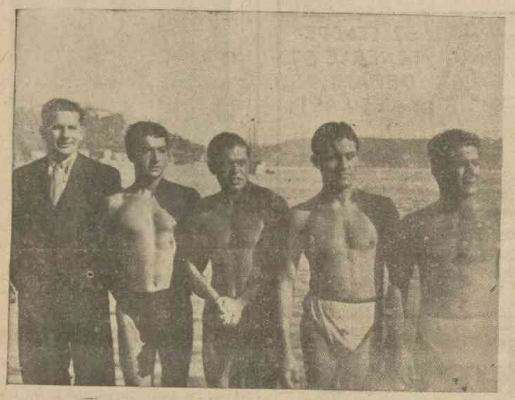

Galatasarayın kıymetli yüzücülerinden bir kaçı

Memlekette her hangi bir spor şubesini ilk defa kurmak şerefi daima Galatasaraya nasip olmuştur. Nitekim su sporlarını da ilk defa sarı kırmızılılar tesis etmişlerdir. Büyük harpten evvel teşekkül eden Galatasaray denizcilik şubesi harbin tesirile pek uzun hayat süreme - mişti. Mütarekenin acı günleri hitam bulduktan sonra 1922 de Kâmil Etemin himmetile denizcilik şubesi tekrar ihya edildi. 1923 senesinde yurdun istiklâli tamamen iade olunduktan sonra Galatasaray denizcilerinin faaliyeti yavaş yavaş mükemmelleşerek ileri hamleler yapmağa başladı. Galatasarayı gören Haliç İdman, Beykoz, Altınordu, Fenerbahçe klüpleri de birer denizcilik şubesi tesis ettiler. Bu kıymetli klüplerde de denizcilik faaliyeti artarak nihayet klüpler arasında müsabakalar tertibi düşünüldü, bu da pek iyi neticeler verdi. O zaman rakiplerine nazaran çok kuvvetli olan Galatasaray bu müsabakalarda he - men hemen kâmilen, bütün yarışları kazanırdı. Üç dört sene birbiri arkasına kahir zaferler kazanan Galatasarayın karşısında rekabet âdeta imkânsızdı. Nihayet 1926 senesinde Galatasarayın denizci bir çoğunun o zaman Karadeniz vapurile Avrupa limanlarına ter - tip edilen seyyar sergi ile seyahati diğer klüplere büyük bir fırsat verdi ve o senenin yazında yapılan yarışlarda Beykoz başta olmak üzere bu klüpler bazı ehemmiyetli muvaffakiyetler kazandılar. Bu ilk muvaffakiyetin verdiği manevî kuvvetle çalışan Beykoz, Altınordu, Haliç ve Fenerbahçe klüpleri ileri hamleler yaparak Galatasaraya yaman birer rakip oldular. 1928 senesinde Galatasaray artık en zorlu günleri yaşamağa başladı. Modada tertip edilen büyük yarışlarda Altınordu klübü bir tek puvan farkla şampiyonayı kaybetti. O sene Galatasaray birinci, Altınordu ikinci, Beykoz da üçüncü oldular. Bu birden parlayış Altınordu klübünün faaliyetine bü - yük bir hız vermesine sebep oldu. Diğer taraftan Beykozlu denizciler de müthiş surette çalışmağa başladılar. İşte bu senelere kadar klübün iyi neticeler alma - sına sebep olan Kâmilin denizcilik şubesi idaresinden bir daha dönmemek üzere ayrılması Galatasarayı epeyce sarstı. 30 ağustos 1929 tarihinde Bebekte yapılan yarışlarda Beykozlular Galatasarayı ve Altınorduyu kıdemli müsabakalarda mağlûp ettiler. Galatasaray ilk defa o gün mağlûp olmuştu. Bu mağlûbiyet sarı kırmızılılara çok iyi bir ders oldu. 4 hafta sıkı bir çalışmadan sonra 27 eylül 1929 da Başvekil İsmet İnönünün huzurunda yapılan şampiyonluk yarışlarında Galatasaray tekrar eski mevkiini kazanmağa muvaffak oldu. O gün yapılan kıdemli yarışlarının dördünü de kazandık. Bu muvaffakiyet o sıralarda idaresi sarsılmış olan klüpte yeni bir kuvvet membaı oldu. Ertesi sene ayni parlak neticeyi elde ettik. 1930 da tekrar bir duraklama gözükmiye başladı. Birincilik müsabakaları münaziifih bir halde kaldı. 1932 senesi artık bir hezimet devri oldu. O sene şampiyonayı Beykoza kaptırdık. Bu hezimetin neticesi olmak üzere şubede bir takım yolsuzluklar oldu. Bir çok kimseler şubeden ayrıldı. Bazı kimseleri de uzaklaştırdılar. 1933 senesi mevsim başında Galatasaray çok zayıf bir halde idi. Kaptanlığa seçilen Şekip Etem büyük bir nüfuzu nazarla ve bilhassa talim ve terbiyede edindiği tecrübelere istinaden pek az mevcudu olan müsabık kadrosunu hüsnü idare ile genişletmiye uğraştı. Tam bu sıralarda Güneş - Galatasaray meselesi ortaya çıktı. Bu ikinci darbe şubemize bir çok idmancıya maloldu. Buna rağmen yepyeni bir nesil şubemizi âdeta istilâ ediyordu. Genç taze ve çok sportmen bir grup teşkil eden o seneki çocuklar büyük bir sabırla, muntazam surette çalışarak kaybedilen şampiyonayı tekrar klüplerine getirmiye muvaffak oldular. Ertesi sene 1934 de ayni faaliyeti göstererek şampiyonluğu gene aldık. O senenin muvaffakiyetinde büyük hisse hiç güphesiz ki o zamanki başkaptan Vamık Beye vekâlet eden şimdiki başkaptan Bekirindir. 1935 senesinde (Vamık Gezen) den inhilâl eden başkaptanlığa Emin Etem seçildi. İki sene üstüste çalışmağa başladılar. İşte bu senelere kadar klübün iyi neticeler alma - sına sebep olan Kâmilin denizcilik şube-

(Devamı 4 üncü sayfada)

Galatasarayın yetiştirdiği bugünkü yıldızlar

100 metre rekortmeni Semih

Sırık atlama rekortmeni Fethi

Yüksek atlama rekortmeni Pulât

56 kilo şampiyonu Kenan

79 kilo şampiyonu Adnan

Galatasaray müzesini süsle yen kupalardan bir kaçı

Galatasaray basketbol takımı memleketin en kuvvetli takımıdır

Yazan: Feridun Vasfi Karay

Galatasaray Basketbol Takımı Kaptanı

Galatasarayda basketbolun çok eski bir mazisi vardır. Bundan çok zaman evvel bu oyun mektepte talebe ve bilhassa izciler arasında çok rağbet uyandırdı. Daha sonra bu merak kulübe intikal etti.

Çok muntazam bir jimnastik salonuna malik olan Galatasaray kulübünde basketbol bir müddet futbolcu ve atletlerin antrenman oyunu, sufi ve eşofman ekzersizi olarak kaldı. Fakat zamanla atletizmin ve atletik oyunların herhangi bir sporcuya nekadar faydalı hattâ elzem olduğunu idrak eden bütün sporcuların oyunu olmaktan geri kalmadı.

Bizde basketbol bazı kimselerin düşündükleri kadar geri bir spor değildir. Olimpiyatlarda alınan fena netice hiç bir zaman bunu iddia edenlere iddialarında israr etmeleri için sebep olamaz. Bu son beynelmilel temasta alınan fena neticenin yegâne sebebi, orada takımın randımanını kaybetmesinden ileri gelmiştir ki bu da oyuncuları ve onlardan mürekkep takımı ittiham edemez.

Galatasarayda basketbol son derecede tekâmül etmiş bir spordur. Bunda tabiî kulüp heyeti idaresinin de çok büyük hizmet ve gayreti vardır. Meselâ Bay Besim, kara sporları başkaptanı, basketbolcularla her zaman yakından meşgul olur onların her türlü ihtiyaç ve dertlerini dinler ve tatminine son derece çalışır.

Millî takıma yedi oyuncusunu veren bu takımı antrene olduğu zaman en titiz spor münekkidlerini bile hayrete düşüren bir muvaffakiyet göstermektedir.

Bunu da son senelerde elde ettiği neticeler isbata kâfidir.

3 sene hususî liklerde mütemadiyen ve 3 sene arka arkaya federasyonun tertip ettiği müsabakalarda en ön sırada gelen Galatasaray basketbol takımı

Galatasaray basketbolcuları herhangi ecnebi bir teması yadırgamayacak bir dereceye gelmiştir.

Galatasarayda basketbol sezonu teşrinievvelde başlar 30 nisanda hitama erer. Çünkü kışın antrenman ve saire ile yorulan basketbolcular kulüplerinin Bebekteki denizcilik lokalinde yaz sporlarına başlar ve bu suretle bir müddet için basketbolu bırakır ki seneye yazın verdiği hız ve çeviklikle daha iyi bir randement verir.

Kışın haftada üç defa antrenman yapan bu takımda en şayanı takdir nokta da disipline riayettir.

Çünkü takımın her ferdi sporda disiplinin ne büyük bir rol oynadığını çok iyi idrak etmiş ve onu tabiat hattine getirmek için bütün azmini kullanmaktadır.

Galatasarayın basketbolcu adedi meltep takımları da dahil olmak şartile 50 yi mütecavizdir.

G. S. Basketbol kaptanı
Feridun Vasfi Koray

Galatasaray: Ana klüp

Galatasaray klübünde yetişip diğer idman cemiyetlerinin teessüs ve terakkisine hizmet eden Galatasaraylılar

Fenerbahçe : Hâmit Hüsnü (Reis), Galip (Umumî kaptan) Kâmil (futbol kaptanı)

Altınordu : Raşit (Reis), Behçet (futbol kaptanı) Atâettin (Kâtip)

İdman Yurdu : Asım Tevfik, Ahmet, Abdürrahman, Adnan

Bakırköy : Ahmet Cevat (Reis).

Güneş : Yusuf Ziya, Sadun Galip, Âdil Giray, Kemal, Rifat, Eşref Şefik.

Galatasarayın yüzücülüğümüze hizmetleri

Yazan:
Suat Erten
Eski yüzme kaptanı ve maruf yüzücü

Yüzmeyi memleketimizde spor olarak tamim etmek şerefi de şüphesiz ki tekmil kara sporlarının temelini atan Galatasaraya aittir. Bu spor mebdeinden bir iki sene evveline kadar Galatasarayın inhisarında kaldı. Ancak son senelerde diğer bir iki klübün şükre şayan himmet ve hizmetleri sayesinde Galatasaray rayihlar karşılarında rakip bulabildiler. Bu temiz sporun matûp şekilde devamı ve bilhassa ilerlemesi için atılacak ilk hatve memlekette gençliğin alâkasını uyandırmak ve teşekkül eden diğer klüpleri teşvik etmekti. Klübümüz bu hususiaki vazifesini bihakkin ifa etmiş ve etmektedir. Bugün görülen yüzme, atlama ve sutopu doğrudan doğruya sarı kırmızının önayak olmasile alâka uyandırmış, esaslı bir temel atmış ve bugünkü ümit verici vaziyetini kazanmıştır.

Klübümüzün yüzücülükteki mazisi de hali hazırı gibi cidden parlaktır. Son altı, yedi sene evveline gelinciye kadar memlekette tam manasile yüzme organizasyonuna tesadüf edilemedi. Eskiden yapılan müsabakalar şimdiki gibi havuz dahilinde ve beynelmilel nizamname tahtında icra edilmiyordu. Yalnız iki türlü yüzme müsabakası daha doğrusu yarışı yapılırdı. Yarışı diyorum, zira bu ancak denizin ortasında iki yüzücünün tâbiri âmiyanesile birbirile kapışmasından ibaretti. Bunlar da senede ancak bir, azami iki defa yapılabilen donanma yarışları programına sırf numara doldurmak gayesile konulurdu. 100, 200, 400 ilh gibi mesafeleri ölçmek, kronometre ile derece almak hatır ve hayale dahi gelmezdi.

Bu kısa mesafe yarışlarından maada bir de uzun, mukavemet yarışları tertip edilirdi ki Galatasaraylıları asıl alâkadar eden bunlar olmuştu. Bu mukavemet yüzmeleri Boğazı geçme, Yenimahalle, Kınalıada, Sarayburnu, Adalar gibi çok büyük mesafelerde, en sert akıntı ve anaforlara karşı yapılırdı. Gerek gazetelerin, gerek Galatasaraylı yüzücülerin şahsi teşebbüsleri altında organize edilen bu müsabakalar bilâistisna tamamile Galatasaray yüzücülüğünün inhisarı altında geçmiş ve Türk yüzücülüğü tarihinde cidden iftihar edilecek kuvvetli mukavemet yüzücüleri yetişmiştir.

Atletizm şubesi kaptanı *Cezmi Şahingiray*

Galatasaraylılar, seneden seneye tertip edilen kayık yarışlarına «garnitür» kabilinden konulan bu sözde yüzme müsabakalarile hiç bir gayeye erişilemiyeceğini takdir ettiler. Nihayet 1929 senesinde İstanbul mıntakası denizcilik heyeti başkanı bulunan Galatasaraylı Vamık, yüzme sporunun yükselmesi için canla başla çalışan Galatasaray gençlerinin himmet ve gayretine teşvik maksadile büyük bir işe girişti. Kalamış iskelesinin yanında 100 metrelik bir yer tahdit edildi. Mesafeler beynelmilel yüzme nizamnamesine uygun olarak tesbit edildi ve memlekette ilk defa rekor tutuldu; ve bu sayede yüzme yarışı ne imiş, maksadı nedir, meydana çıktı. Bu meşkûr teşebbüs Türk spor tarihinde bir dönüm noktası teşkil etti. Derhal Fenerbahçe, Beylerbeyi ve Beykoz gibi deniz sporlarile meşgul olan klüpler yüzmeğe de ehemmiyet vermeğe başladılar.

Bir sene sonra gene Galatasaraylıların teşebbüsü ve Şirketihayriyenin Gala-

(Devamı 4 üncü sayfada)

En iyi (On bir) lerimizden biri

Galatasaray birinci futbol takımı

Galatasarayın denizcilik şubesinde neler gördüm?

Yazan: Naci Sadullah

Galatasarayın Bebekteki şubesi

Kenarları sarı şeritli, göğüsleri sarı aslan kafalı kırmızı ceketleri gıcır gıcır yıkayıp iplere sermişler, kızgın güneş altında bütün gün dekolte dolaşmaktan; sırtı ve omuzları, istakoz gibi kızarmışı yaşlı Ermeni bayan önde, ben arkada, bu ıslak ceketlerin altından geçiyoruz. O:

— Baryam için temizlik yaptık ta! diyor!

Yazının serlevhasından, Galatasaray klübünün Bebekteki denizcilik şubesine girdiğimizi anlamışsınızdır. Bana yol gösteren hamarat Ermeni hatunu, sade sporcuların resmi geçitte giyecekleri ceketleri, beyaz spor donları, mayoları, çorapları değil, klüp binasının camlarını, çerçevelerini, hattâ duvarlarını ve döşemelerini bile sudan sabundan geçirmiş. Ben bu titizce temizliği takdir ederken o:

— Elimden gelse, deryadaki balıkları bile ikişer sabun yıkıyacağım! diyor!..

Belli ki, kadıncağız, senelerce hizmetlerini gördüğü bu ocağı kendi öz evi kadar benimsemiş. Geniş salonda mayoyla dolaşan sporcuların bilâistisna hepsini isimlerile tanıyor, kimisini evlât, kimisini kardeş gibi sevdiği belli. Kıdeminden, gayretinden ötürü nazının geçtiğini bildiği için onlara çatık yüzle ve dik sesle sataşırken terslenmekten korkmuyor:

— Ka Orhan... Islak ıslak oturulur bu koltuklara?

— Necat... On sene geçmişse, sen daha

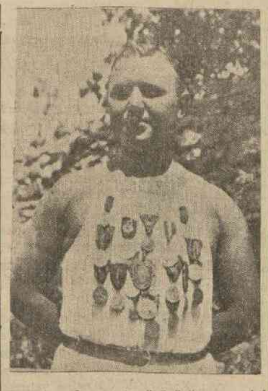

En iyi mukavemet yüzücüsü ve en iyi kürekçi Galatasaraylı merhum Şeref

kahve içmesini öğrenememişsin! Yarısını buraa dökmüşsün gene!

— Sen de on senedir benim adımı doğru söylemesini öğrenemedin ya?

— Necat değil mi senin adın?

— Hayır... Necat değil, Nejat!

Ermeni bayan «j» ile «c» arasındaki farka akıl erdiremiyor. Ve onun «j» harfini bir türlü telâffuz edemeyişi, sporcuları neşeden katılmıya kâfi geliyor.

Kahkaha şelâlesi halinde taşmak için bu kadar basit bir vesile bekliyen sporcu neşesi mes'ut bir hastalık gibi en bedbin yüreklere bile sirayet ediyor.

Gülüşüyorlar... Şakalaşıyorlar... İtişiyorlar... Ve arada bir, klüp binasının önüne kurulmuş olan yüksek iskelenin üzerinden ,denize atlıyorlar.

Bütün yorgunluklarını, dalgaların yumuşak koynuna bırakıp çıkıyorlar!..

Belli ki denizin, güneşin, havanın, yani tabiatin insanlara fisebilillâh çekmekte olduğu zengin neşe, sıhhat ve kuvvet ziyafetinden en fazla istifade edenler onlar... Yani hakiki sporcudur!..

★

Fakat bu bugün böyledir... Onlara bakarken hafızam beni, eski yıllara sürüklüyor. Gördüklerimi, dinlediklerimi, ve okuduklarımı hatırlıyorum:

Eskiden, çok değil, 20-30 sene evvel, Floryadaki çınarlar altında kuzu çevirmiye gidenler, ağaçlar arasından gözüken engin denize korkuyla bakarlarmış!

Eskiden, çok değil, 20-30 sene evvel, deniz suyuna gömülmek, sade kazaya uğrıyan bedbaht vatandaşlara kısmet olan bir felâket sayılırmış.

Ve eskiden, çok değil, 20-30 sene evvel, denize girmek, timarhaneye girmekten farklı bir hareket sayılmazmış!

Ve İstanbulluları, bu bedava nimete, bu içinde bulunduğum ocağın temelini atanlar kavuşturmuşlar!

Denizcilik şubesini de, Galatasaray klübünün müessisi Ali Sami kurmuş. Ali Saminin Kâmil Etemin (şimdi yataklı vagonlar müdürü). Namığın, Namık İsmailin ve arkadaşlarının gayretleri, bu ocağı, bugünkü mükemmeliyetine erişdirmiş!

Eğer bugün, deniz, İstanbul sahillerinde kaderinin bilinmemesinden, anlaşılmamasından mütevellit bir azap içinde çırpınmıyorsa, hiç şüphe yok ki bunu, bu saydığım neşe ve sıhhat bayraktarlarına borçludur. Onlar, Galatasaray denizcilik şubesile birlikte, bütün İstanbullulara, denizin, yani kuvvetin, sıhhatin kapılarını açmışlar...

Bu şubenin açılışından sonradır ki, deniz, bir felâket gayyası olmaktan kurtuldu, bir spor meydanı halini aldı...

Bugün, bu engin meydanda kotralar, fıtalar, kikler, padilbotlar, şampiyonlar, rekorlar kaynaşıyor!..

Ve bugün, balıkların saadetine ortak kesilen insanların sayısı, balıkların sayısına yakındır! ★

Oturduğum salonun duvarları, denizi fethedenlerin, yani Galatasaraylıların bayraklarile süslü... Eski bir denizci:

— Siz, diyor, bilmezsiniz!.. Bundan 20-30 değil, on küsur sene evveline kadar, İstanbullular, deniz sporunun manasını anlıyamamışlardı.

Deniz yarışları ,mektep müsamerelerinde yapılan çuval yarışları gibi idi. Yani bu yarışlar sadece, seyircileri güldürmek maksadile yapılan maskaralık numaralarını andırırdı. Yüzücüler bir yerden denize atlarlar, lâalettayin bir şamandıraya doğru yüzerlerdi. Ve bu gülünç donanma varyetesi bir pandomima gibi kahkahalarla seyredilirdi. Ne yüzme usulü vardı, ne mesafe mefhumu, ne müsabaka asayişi, ne de rekor...

Fakat Galatasaraylılar, 1929 da, bu işe ciddi bir spor mahiyeti kazandırdılar. Almanyadan getirtilen antrenör, Galatasaray denizcilerine, bugün kavuştukları şerefli mevkiin bütün yollarını gösterdi.

Galatasaraylılar, uzun yıllar, deniz-lerde rakipsiz kaldılar. Fakat son yıllarda, diğer klüplerin de kendi yollarını tutmaları, deniz sporlarında da hayırlı bir rekabet çığırı açtı.

Uyanmasına vesile olmakla iftihar duyduğumuz bu rekabet, Türk denizciliğini günden güne ilerletmektedir.

Bu gidişle, yüzücülerimizin, Manş rekorlarını kıracakları, ve beynelmilel muvaffakiyetlere kavuşacakları günler çok yakındır.

Çünkü daha şimdiden, Balkanlarda rakip bulamıyacak bir kemale çok yaklaşmış bulunuyoruz!

Galatasaray denizcileri, kendilerine vedaımdan evvel, bana filolarını da gösterdiler... «şehit Hasnun», «şehit Celâl», «şehit Neşet», «şehit Cevat» ve «Namık İsmail» isimlerini taşıyan fıtalara bakarken, Galatasaraylıların, kahraman ölülerine karşı beslediklerı derin hürmeti yüreğimin avuçları sızlayıncıya kadar alkışladım!

Ve Galatasaray denizcilerinin güneş kadar sıcak muhitlerinden, deniz kadar engin bir takdir duygusile ayrıldım!

Naci Sadullah

Galatasaray yurdda ilk defa neler yaptı?

1 — Jimnastik Atletikle ve Alman Jimnastiği ile ilk defa iştigal, (1879 senesinden itibaren).
2 — İlk Türk idman klübünün teessüsü Birinci Teşrin 1905,
3 — Sporda yabancılara karşı ilk tefevvuk (1907)
4 — İlk Türk şampiyon takımı (1908).
5 — İlk İdman kupası kazanan Türk takımı (1909)
6 — İlk defa olarak Avrupadan ecnebi takım getirilmesi (1911)
7 — İlk defa idman müsameresi tertibi (1911)
8 — İdmancılara ilk defa resmen ziyafet tertibi (1911)
9 — Avrupaya ilk idman seyahati (1911)
10 — İlk izci seyahati tertibi (1913)
11 — İlk muntazam fıta ve halat takımlarının yetiştirilmesi (1913)
12 — Türk Spor federasyonunun teşkili için ilk teşebbüs.
13 — Matbuatta idmanla ilk defa iştigal.
14 — Avrupada Türk sporunu ilk defa tanıttıran klüp.
15 — İlk defa namına izafeten kupa ihdas eden klüp (1920)
16 — Anadoluya ilk seyahat tertip eden klüp (1922)

Galatasaray nasıl kuruldu

(Baştarafı 1 inci sayfada)

karalım, dedik. Ve bu işi, defterle bera - ber, Alâeddin isminde bir arkadaşa ver - dik. Şimdi defter ondadır!

Bu izahat, klüp müessislerini şaşırttı:

— Defter müzeden çıkarılır mı? Kaybolursa onu bir daha kim yazacak?

Toplantının boşa gitmesi endişesini u - yandıran bu cümle, salondakilerin sesle - rini soluklarını kesti. Besim kulağına:

— Bunları bir araya toplamak, Gala - tasaray kurmaktan bile zor! diyor. Ve bu uğurdaki gayretinin boşa gitmesini önlemek için bulduğu çareyi ortaya atı - yor:

— Bugün, Galatasarayın nasıl kurul - duğunu konuşsanız... Maçları da defter geldikten sonra, başka bir toplantıda ilâ - ve edersiniz!

Bu teklif müessislere yumuşak geliyor:

Ali Sami gülüyor:

— Klübün tesisini Ata Beyin sınıfında görüşmüştük değil mi?

— Evet... 1905 deydi...

Asım Sonumut itiraz ediyor:

— Hayır... 1904 deydi!

Refik Cevdet te münakaşaya giriyor:

— Canım... Klübün kırk yıllık tarihi teessüsünü mü değiştireceksin... Teessüs tarihi 1905 dir...

Asım cevap veriyor:

— Dediğin doğru da olsa klübün tees - süs tarihi 40 yıllık değil, 33 yıllıktır!.. Fa - kat yanılıyorsun!

— Kelime üstünde oynama... «Kırk yıl - lık» lâfın gelişidir.

— Lâfın gelişidir amma, onu arif olan anlar. Eğer lâfın gelişi olduğunu anla - mazlar da sahi zannederlerse, cümlemiz yedi yaş birden ihtiyarlarız!

Ali Sami araya giriyor:

— Benim hatırımda da 1905 kalmış.

Refik Cevdet memnun:

— Tabii efendim... Hattâ o sene bir gün yolda Emin Bülende rastgelmiştim. Bacağında beyaz bir iç donu, sırtında bir ten fanilâsı... Ayağında nalın gibi ökçeli bir postal... Onu bu kılıkta cadde ortasın - da görür görmez:

— Vah zavallı Eminciğim... Zihnine fe - nalık gelmiş olacak! demiş, gözükmeden sıvışmak istemiştim. Fakat o beni gör - müş. Hemen yakaladı. Meğer futbol oy - namıya gidiyormuş. Ben futbol kıyafetini ilk defa orada, onun sırtında gördüm.

Asım, itirazında musur:

— Sen Emin Bülende rastlamış olabi - lirsin. Fakat klüp 904 de kuruldu.

— Şuna 904 değil, 1904 de!

İş bir seneden bin bir seneye çıkma - sın!

— Lâfın gelişidir o...

Bay Refik Cevdet hemen taşı gediğine koydu:

— Onu arif olan anlar... Sahi zanne - derlerse, 1001 sene birden ihtiyarlarız!

Hepsi 32 yıl evvelki hatıralara sade hafızalarile değil bütün hüviyetlerile seyahat etmiş gibi... O kadar samimî ve o kadar heyecanlı...

Ali Sami!

— Çocuklar... diyor. Bakın ben anlata - yım.

Ben mektebe 1902 de girdim. Galata - sarayda o zaman bile top vardı. Fakat o - nun peşinden koşanların nizamdan, kai - deden anladıkları yoktu. Top ortaya fır - latılır, bütün çocuklar üstüne hücum eder lerdi. Bugünkü futbola benzemiyen bir güreşmeden, bir dövüşmeden sonra, kuv - vetli galip gelen topu kapar, başka bir ta - rafa atardı. Hattâ bugünkü gibi aklım - da... Topa en çok vurmak Ranaya (Güm - rük ve İnhisarlar Vekili) müyesser olur - du. Çünkü demir gibi çocuktu!..

En büyük marifet te, topu havaya at - maktı. En iyi atanlardan biri de Daverdi.

— O şimdi de çok atıyor!

Ali Sami gülümseyerek devam ediyor:

— Evet... Fakat ben bu işi bir türlü beceremediğim için, pek araya katılmaz - dım.

O sırada, bir gün, akrabalarımdan bi - risi bana:

— Haydi seni futbola götüreyim! de - mişti. Ben acayip acayip yüzüne bakmış; nereye götürüleceğimi bir türlü kestire - memiştim. Bundan anlıyorum ki, o tarih - te mektepte top vardı, fakat futbol bilen, oynıyan yoktu.

Münakaşa uzadıkça uzadı. Ve tam yarım saat sonra, eşelenen hafızalar, klübün 1905 de kurulduğunda müttefik kal - dılar... Fakat eğer Asım Sonumut biraz daha ağır bassaydı, şimdi Galatasarayın 33 üncü değil, 34 üncü yılını tes'it edecek - tik. Ve üç gün içinde Galatasarayın bir yaş daha büyüdüğünü görecek olan Ga - latasaraylılar da niye uğradıklarını şa - şıracaklar, onlar da bir yaşlarına daha basacaklardı!

Toplantıya iştirak eden müessisler

Sözü gene Ali Sami aldı:

— Bana akrabamın seyrettirdiği futbol hoşuma gitmişti. Onu mektepte de taklide başlamıştık. Fakat mektepteki maçlardan bıkınca dışarı çıkmak istedik. Bu niyetle de bir gün, edebiyat hocası Ata Beyin dersinde kompas kurduk. Ben Asımı, Emin Bülendi çağırdım. Ata Bey bermutat horul horul uyudu. Biz de ra - hat rahat konuştuk.

— Desene, klübü Ata Beyin hâbı gaflе - tine borçluyuz?

Ali Sami gülüyor:

— Hemen hemen öyle... O gün karar verdik. Asım işin muhasebeciliğini üstü - ne aldı. Asım Sonumut muhasebeciliği - nin hesabını verdi:

— Evvelleri muntazam para toplamaz - dım. Öteberi lâzım olunca isterdim. Fakat sonra işi düzelttim. Makbuzlar bastırt - tım. O makbuzları Sermet Muhtar (mu - harir) hâlâ saklıyormuş. Ben arkadaşlar - dan haftada bire kuruş alırdım!

Ali Sami güldü:

— Ben de kendi kendime reis oldum. Riyaseti de, topu yağlayıp şişirmekle al - dım. Topumuza evlâdıma bakar gibi ba - kardım. Zaten varımız yoğumuz da oydu. Mektebe gelirken Domuz sokağından ge - çer, domuz yağı alırdım. Topu onunla yağlar, şişirir, yırtılınca kendim yamardım. Hattâ bir defasında, top yamasını, yeni pabucumdan kesmiştim! Bunu gö - ren arkadaşlar, bana hepimizden fazla paye verdiler. Yani o zaman payeyi, en çok çalışan kazanırdı. Paye, bugünkü gibi, intihapla, ve bazı klüplerdeki gibi en çok entrika çeviren tarafından kazanıl - mazdı!

Refik Cevdet, bermutat tasdik etti:

— Evet... Ben de reis yamaklığını for - maları yıkadığım için aldım ya?

— Evet... Çamaşırcımız da buydu!

— İlk maçta ne renk forma giymiştin?

— Kırmızı beyaz...

— Klübe isim bulamamıştık galiba?

— Evet... Türk ismi koyamıyorduk. Çünkü devir, Abdülhamit devri. Üç mü - neverre Türkün bir araya gelmesi tehli - keli...

Onun için, Türk olduğumuzun duyul - masından ödümüz kopuyordu. Kadıkö - yünde maç oldu muydu, ayrı ayrı vapur - larla, ikişer üçer giderdik. Kadıköyünde Kuşdilindeki mahallebicide soyunuyor - duk. Bir gün içeri bir adam girdi. Bere - ket versin, başındaki kırmızı festen hafi - ye olduğunu anladık. Çünkü mübarekler caka olsun diye, hep açık kırmızı fes gi - yerlerdi. Hemen formaları sakladık. Rum ca konuşmıya başladık.

Asımın hafızası baskın:

— Benim ismim Kosti idi...

— Benimki Yorgo...

— Sahi... Türk olduğumuz anlaşılma - sın diye, maça giderken, maç esnasında birbirimizi Rum isimlerile çağırırdık!

— İlk maç kiminleydi?

— Evvelâ Moda klübünü çağırmıştık.

— Evet... Bize cevap vermiye bile te - nezzül etmemişlerdi!

— Onun üzerine ilk oyunu Kadıköy klübile oynamıştık!

— Adam başına da birer gol yemiş - tik!

— Fakat sonra hepsinden acısını çıkar - dık ya!

— Hiç unutmam... Modaya yazdığımız davetiye kâğıdında, ağzında top tutan bir kartal resmi vardı. Tobler çikolâtalarının ilânından kopya etmiştik!

— Amma, o zaman daha ismimiz yok - tu!

— Evet... İki isim bulmuş, fakat birini de tercih edememiştik!

Gene Asım hatırlıyor?

— İsimleri de fransızcaydı:

Cür'et manasına Avdaks... Zafer ma - nasına «Gloryа»...

— Sonra, ecnebi gazeteler bize «Gala - tasaray» adını taktılar...

— Tamam... Mektebin adı.

Lise Otoman dö Galatasaray'lı... Bizim Galatasaraylı olduğumuzu da biliyorlar... Hemen ismi kondurmuşlar.

— Sonra gidip gazeteleri birer birer dolaşmış bu ismi yazmamalarını rica et - miştik!

— Ödümüz patlamıştı!..

— Tabii canım... Şaka mı bu.. Galata - saray... Hem Galata var, hem saray var. Başımıza örmedik çorap bırakmazladı a - limallah!

— Gazeteler ricamızı yerine getirmişler di. Ondan sonra bizden ya «G. S. hlar», diye, yahut ta «bir klüp» diye bahsederler - di. Fakat buna rağmen, ahali bizden Galatasaraylılar diye bahsediyordu.

— Ahali de hep ecnebilerdi. O zaman Türk seyirci var mıydı?

Ali Sami:

— Evet... diyor. Türkiyede futbol sey - reden ilk kadın seyirci de benim hemşi - remdir.

— İlk formaları da o dikmişti!

Asım validesinin hakkını yedirmiyor:

— Yarısını da annem dikmişti!

— Kırmızı beyazdan sonra aldığımız forma ne idi?

— Sarı lâcivert! "

— Deme yahu?

— Tabii ya... Fenerbahçeyi kim kurdu? Tıpkı Güneşliler gibi bizden ayrılan Ga - latasaraylılar değil mi? O formayı da o - nun için aldılardı zaten.

— Biz niye bıraktık onu?

— Baltalimanı maçında yenildik. Mer - hum Celâl «bu formada bir uğursuzluk var!» diye tutturdu. Bir çokları da onun fikrine uydular.

Bay Asım gülüyor:

— Sarı kırmızıyı nasıl seçtiğimizi ha - tırlıyor musunuz?

Ali Sami cevap veriyor:

— Tabii... Sen, Emin Bülent, ben, yeni forma almak üzere Şişman Yankoya git - miştik. Biliyorsun. Ondan evvelki flâne - let formaları İngiltereden getirtmiştik. Fakat hem boyaları karışıyordu, hem gelmesi gecikiyordu, hem de pahalıydı. Onun için kumaş alıp diktirtmiye karar vermiştik.

— Tamam. Şişman Yanko, kumaş top - larını çıkarınca, tesadüfen sarı ile kırmızı kumaşlar birbirine karıştı. Sen:

— Harika! diye haykırdın! Diğerlerin - den 30 kuruş pahalı olduğu halde onları aldıydık!

— Fes rengi bir kırmızıyla, turuncu bir sarıydı... Şimdikiler o rengi bulamıyor - lar.

— Nefisti onlar...

— İsterseniz, aramızda para toplıyalım, arayıp, tarayıp tam o renklerden ipekli kumaş bulalım. On beş forma diktirip, büyük bir zaferinden sonra klübe hedi - ye edelim!

— Muvafık...

Bay Ali Sami gülüyor:

— Bize otuz kuruş pahalıya patladıydı ha?

Bekir hoca:

— Evet... Sade otuz kuruşa patlasa iyi... Fakat o forma bize çok pahalıya patladı...

— Evet... Yolunda senelerce az mı yo - rulduk, çarpıştık, terledik, kırıldık, dö - küldük!

Hepsinin gözleri yaşarıyor:

— Zavallı Emin Bülent! Bak bugün de gelmedi!..

Bence, Emin Bülent, idareci entri - kalarının spora neler kaybettirişine en canlı misaldır. O Emin Bülent, Galatasa - raydan... Yani canından bıkar mıydı?

Ali Saminin gözleri yaşlı:

— Sait Salâhaddin hatıratında yazmış - tı. Bir gün beraberdik. Ertesi gün Fener - le maçımız vardı. O Fenerde ben de Ga - latasarayda oynıyacaktım. O eğlenmek istiyordu. Zorla götürüp evine yatırdım ve:

— Sen, dedim, dinlen de, yarın karşı - mıza sağlam çık... Herkes bizi seyrede - cek! Adam gibi bir oyun çıkaralım!

Bir de bugünkü sporculara bakın. Maç arifesinde, rakip taraf oyuncularını gazi - nolara çağırıp sarhoş edenler varmış. Bu suikast insanın tüylerine ürperti veriyor!

— Like girişimizi hatırlıyor musunuz?

— Evet... O da ayrı bir mesele... O de - virde like girmek, Madride girmekten zordu!

Asım, Ali Samiye:

— Müracaat için sen, ben, bir de Niko - lof gitmiştik değil mi? diyor.

— Evet... Federasyon reisleri İngilizdi. Bina da Bahçekapıdaydı. Hatırlar mısın, herifler bize itibar etsinler, adam yerine koysunlar diye, Sirkeciden Bahçekapıya faytonla gitmiştik.

Asım gülüyor!

— Evet... Sen tâ Şişliden Sirkeciye ya - yan gel de oradan Bahçekapıya faytonla git!..

Hepsinin göğüsleri, masum, fakat çok haklı bir iftiharla kabarıyor. Sıcak hatı - raların esrarlı eli, hepsinin yüzlerinden, uzun yılların ıztıraplarile yoğrulmuş kı - rışık nikabını yırtıp atmak sihirbazlığını göstermiş:

Refik Cevdet soruyor:

— İlk sarı kırmızı formaları kim dik - mişti?

— Onları da benim hemşire dikmişti!

— Şimdi hediye edeceklerimizi de o - diksin!

— Olur!

Asım Sonumut validesinin hakkını ge - ne yedirmiyor:

— O formaların da yarısını annem dik - mişti!

— Bunları da yarı yarıya dikerler öy - leyse!

Refik Cevdet:

— Şimdi sıra maçlarda! diyor.

Ali Sami gülerek Ömer Besime dönü - yor:

— Yani sıra defterе geldi!

— Evet kuruluş tarihi tamam!

Ertesi gün defter başında toplanmak üzere ayrılmıya hazırlanırlarken Bekir hoca; otuz sene evvelki hâdiseleri günle, hattâ saatile ve en akla gelmez teferrüa - tile hatırlıyan Bay Asım Sonumutun so - nu gelmiyen hafıza kuvvetine takılıyor:

— Asım varken deftere de lüzum yok - tu ya... Neyse!

Bay Asım gülüyor:

— Getirsinler canım... Belki defter u - nutmuştur. Düzeltirim! *Naci Sadullah*

Bugünkü ve yarınki Galatasaray

(Baş tarafı 1 inci sahifede)

Memleketin bu en eski spor yurdunda sporun hemen her kısmı geniş bir faaliyet sahası bulmuştur. Futbol başta gelmekle beraber denizcilik kısmı müstakil binası ve geniş kadro ve bütçesile mühim bir varlık halinde şerefle yaşamaktadır. Atletizm klübün an'anevi bir sporu ha - linde çok muvaffak olmuş bir kısmıdır. Güreşteki iyi mevki ve derecesi basket - bol, voleybol, boks gibi spor kısımların - da da tamamile ve kuvvetle mevcuttur.

Bugün iki binden fazla âzası bulunan klübün gayri müseccel ve fakat kendisine bütün ruhu ve varlığile bağlı âzası on binleri aşmıştır. Yarım asırdan fazla Ga - latasaray lisesinden çıkan Türk, ecnebi, ihtiyar, genç her talebenin yüreği bir spor müsabakasında ayni heyecanla çar - par.

Klüpte idareci ve sporcunun tek gaye ve hedefi muayyendir: Sporu memleket müdafaası ve sağlığı bakımından spor olarak yapmak!

Galatasaraylı için spor bir şöhret vası - tası, bir maişet teminatı, bir gösteriş de - ğildir. Bunun içindir ki, kalbinde bu bü - yük ateşi bir an söndürmiyen klüp, her darbe ve makûs talihe rağmen en kısa za - manda şahlanır ve son merhaleden ilk merhaleye atlamak için ona bir kaç ay kâfi gelir.

Klüp bugünkü vaziyetini çok ileriye, memlekete en hayırlı vazife görecek şek - le ulaştırmağa azmetmiş ve bunu tatbik için azami mesaî sahasına atılmıştır.

Sporu memlekete sokan, onu memle - kette senelerce iyi yolda koşturan, sayı - sız zafer çelenkleri, hatıraları geniş mü - zesini dolduran Galatasaray memleketin yarınki sporunu hazırlamak yolundadır. Galatasarayın açık, mert, öz parolası şu - dur:

Her şeye rağmen sağlam, çelik gibi kuvvetli, milli hisleri en aşırı halde ileri, vatan sevgisi, arkadaş sevgisi, büyük say - gısı ve feragati hudutsuz sporcu kütlesi yetiştirmek! Bütün âzasını her zaman spor meydanlarında fiili bir hale sokmak ve bir tek kumanda ile binlerce Galata - saraylıyı vatan müdafaasına en salâbetli bir gençlik ordusu haline getirmek bizim tek gayemizdir.

Biz sporun dedikodusundan, sporun kavgalı seyrinden, sporun masa başında - ki lüzumsuz münakaşasından peşin nef - ret etmiş kimseleriz.

Cihangirler yurdu vatanımızda eski sporları ihya ve bizde tatbik sahası bul - mıyan yeni sporları tamim hedefimiz - dir.

Spor, bizce bir memleket işidir, bir klüp işi değildir. Sporu yapan birbirini sevmeğe mecburdur, vatanını, milletini, memleketini sevdiği gibi birbirini sev - mek vazifesile de mükelleftir.

İşte bugünkü Galatasaray: Spor ve sporcuyu bu gözle görmektedir. Yarınki Galatasaray ayni gözle görecektir. Dünkü Galatasaraya gelince, bu öz duyguları za - ten biz onlardan, o büyük ve temiz ağa - beylerimizden aldık, onlara bin şükran, bin minnet!..

Suad Hayri Ürgüblü
Galatasaray klübü ikinci reisi avukat

Galatasarayın Yüzücülüğümüze Hizmetleri

(Baş tarafı 3 üncü sayfada)

tasaraya olan merbutiyet ve alâkası e - seri olarak Büyükderedeki maruf «lido» inşa edildi. Almanyadan yüzme ve sutopu antrenörü getirildi.

Bu değerli sporcu bir iki sene evvel sırf Galatasaraylıların himmetile memlekette ilk defa teşkil olunan ve oy - nanan sutopu takımını islâh etti, çalış - tırdı ve sutopunun ne olduğunu göster - di.

Havuz ve antrenörün faydası derhal görüldü. Rekorlar inanılmıyacak derece - de iyileşti, yüzücüler metod dahilinde ça lışmağa başladı, sutopu takımı bir varlık olarak ortaya çıktı. Atlayıcılar muvaf - fak oldular. Galatasaraylıların faaliyet - leri diğer klüplere nümune oldu ve on - ları bu temiz sporun, yüzme atlama ve sutopu gibi üç şubesine de teşvik etti, he - veslendirdi. Bundan gaye kendisine ra - kip yetiştirerek dereceleri daha indir - mekti. Diğer gayelerde olduğu gibi bun - da da yüzde yüz muvaffak olundu; yüzme sporunu memlekete yaymak şerefi de Galatasaraya müyesser oldu.

Yüzücülerimiz durmadan çalıştılar. Bütün mesafelerde ellerinde tuttukları tekmil rekorları haddi asgariye indirdi - ler. Vesaitsizlikle mücadele ettiler, ken - dilerini çekemiyenlerin kuru gürültüle - rine kulak vermediler. Nihayet geçen se - ne 100, 200 ve 400 metrede Balkan rekor - larından aşağı dereceler aldılar. Küçük yüzücüler ağabeylerinin peşini bırakma - dı. Sutopunda yaşlarının ve cüsselerinin ufaklığına rağmen büyük varlık göste - rerek klüplerine istikbal için büyük ü - mitler vâdettiler.

Yüzücüler bu mes'ut anda 33 üncü yıl - dönümünü kutluyan büyük küçük bü - tün Galatasaraylıları tebrik eder ve ken - dilerine bu saadeti veren büyüklerini hürmetle selâmlarlar. *Suat Erler*

Galatasaraydan Eski Hatıralar

(Baştarafı 1 inci sayfada)

mamaktadır. Keşşaflık gezintileri bil - hassa Polenez köyündeki İstanbul Sul - tanisi izcilerile muharebe manevraları yapmalarımız, rahmetli Abdurrahman Robensonun tenekeyi ağzına yaklaştı - rarak marş çalışları unutulmıyacak mes'ut anlardır.

Bedeni kuvvetlendiren, dimağı din - lendiren ruhu gıdalandıran her meş - gale bir spordur.

Her spor yapanın gayesi merd olmak ve onörünü, izzeti nefsini vikayeden çekinmemek, mücadeleden yılmamak ve yükselmek için hasmının omuzuna basmağa çalışmamak, galibiyeti yalnız ve yalnız kendi cehdü gayretinde ara - maktır.

Keşaf Saim

Yurdda su sporları Şubesini kurmak şerefi de Galatasaraya aittir

(Baştarafı 2 inci sayfada)

1935 senesinde de kazanmamasına bir sebep yoktu ve nitekim de kazandı.

Bu tarihten sonra olan biteni bir da - ha bu satırlara geçirmeği zait addediyo - rum. Çünkü bunlar herkesin hatırasında silinmiyecek kadar taze yaşamaktadırlar.

Ben buraya bence bilinen klübün ufak bir tarihçesini çizdim. Çok muvaffaki - yetli ve neşeli günler yaşıyan bizim nes - lin genç arkadaşlardan beklediği 32 yıllık şerefli bir mazisi olan Galatasaraya ye - ni zaferler getirmeleridir.

Ner ji Hassan